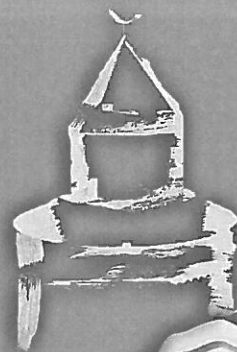

ZPRAVODAJ

ŠRÁMKOVY SOBOTKY

5

50.
ročník

ZÁŘÍ/ŘÍJEN 2013 ~ 50. ROČNÍK ~ 15 Kč

VÝSTAVA NÁRODNÍCH KROJŮ

Na závěr jednání veřejného zasedání zastupitelstva města, konaného dne 19. 9. 2013, poděkoval pan starosta Tlášek baráčníkům za vytvoření výstavy národních krojů a využití nebytových prostor v Domě společenských funkcí. Tohoto uznání si vážíme a pro ty, kteří nevědí, o čem je řeč, uvádíme.

Ujistit odbornost vyžadovaly odpovědi na otázky delegace knihovnic z celé republiky, které při příležitosti jejich setkání po dvaceti letech zařadily zhlédnutí výstavy do svého programu. Velmi jsme si vážili ohodnocení vystavených krojů odborníky z národopisného muzea, kteří k nám zavítali v rámci své

Děkujeme panu Lipskému za zhotovení makety selského domu, zhotovení stojanů pro vystavované kroje, které baráčníkům daroval. Stejně tak díky patří paní Kubištové za zapůjčení dámských krejčovských panen a neméně srdečně děkujeme paní Jalovecké za dar kyjovského kroje.

V prostorách již zmíněného domu, které nám Městský úřad pronajal, jsme zpřístupnili výstavu národních krojů, které jsou ve vlastnictví soboteckých baráčníků. Kroje si se zájmem prohlédlo nejméně 400 lidí i díky tomu, že tu byly vysílány a diskutovány nahrávky a ukázky rozhlasových her v rámci Šrámkovy Sobotky. Také žáci místní základní školy navštívili výstavu spolu se svými hosty z polské Sobótky, bylo zábavné odpovídat na jejich zvědavé dot-

dovolené. Jejich odborný posudek vyzněl v náš prospěch. Nebylo to ojedinělé uznání. O tom, že zde představujeme hodnotnou sbírku kyjovských krojů, nás ubezpečili návštěvníci z Kyjova. Zaslali nám spoustu materiálů k posouzení "čistoty kroje" a naše písemné spojení existuje dosud. Návštěvníci se mohli přesvědčit, že výstava je opravdu zajímavá a neobvyklá. Je škoda, že jen málo soboteckých občanů nabídky využilo. Ta již byla 30. 9. 2013 ukončena.

Jsme spokojeni, že dnes již baráčníckou rychtu vyhledávají nejen baráčníci, ale i další obyvatelé Sobotky. Každotýdenní sezení při kávě a čerstvě upečeném zákusku probíhá v srdečné atmosféře. Jsme rádi, že se máme kde setkávat a bavit se. Plně využíváme nám daných možností a radost ze setkání starších obyvatel je nám odměnou.

Božena Švarcová

RADNICE INFORMUJE

INFORMACE O ZASEDÁNÍ ZASTUPITELSTVA

20. veřejné zasedání zastupitelstva se konalo dne 19. 9. 2013 v 18 hodin na obvyklém místě v sále spořitelny v Sobotce. Na svém zasedání zastupitelstvo projednalo a schválilo rozpočtové opatření č. 10/2013/Z v celkové částce úprav 500 000,- Kč ve výdajové části, tedy upravený rozpočet na straně příjmů v celkové částce 41 150 157,- Kč a na straně výdajů v celkové částce 37 647 157,- Kč. Dále zastupitelstvo schválilo

prodeje pozemků – jednalo se o p.p.č. 1488/6, ostatní plocha, o výměře 58 m², k.ú. Sobotka manž. Antonínovi a Evě Chytrým, Sobotka, Na Celné 168 a p.p.č. 906/2, zahrada, o výměře 400 m², k.ú. Staňkova Lhota, obec Sobotka, včetně studny na pozemku se nacházející, manž. Stanislavovi a Květuši Škaloudovým, Sobotka, Staňkova Lhota 7. Bylo schváleno uzavření smlouvy o dílo s firmou Stavby Koťátko, s.r.o. Sobotka, Špálava 295,

za cenu díla 511 322,- Kč vč. DPH na 2. etapu výstavby chodníků v ulici Zahradní, Sobotka, po obou stranách v úseku od ul. Příčné k ul. Krátké. Na závěr zasedání se uskutečnila diskuze nad územním plánem města. Celé usnesení z tohoto zasedání, stejně tak i usnesení ze zasedání zastupitelstva města od roku 2006 naleznete na <http://www.sobotka.cz/dulezite-dokumenty>.

OPRAVA STŘECHY DOMU Č.P. 6 NA NÁMĚSTÍ MÍRU SE ZPOZDÍ

V minulém čísle ZŠS bylo uvedeno, že se koncem srpna začne s opravou střechy domu č.p. 6 na náměstí Míru. Firma FAST střechy s.r.o. z

Náchoda, která v květnu podala nejvhodnější cenovou nabídku a výběrové řízení vyhrála, bohužel do konce září s rekonstrukcí nezačala. Za své

(ne)jednání bude proto tato firma dle smlouvy penalizována a město v současnosti řeší, jakým způsobem v rekonstrukci pokračovat.

VOLEBNÍ OKRSKY V SOBOTCE

V souvislosti s předčasnými volbami do Poslanecké sněmovny parlamentu ČR, které se uskuteční 25. - 26. 10. 2013, zveřejňuje Městský úřad Sobotka nové stanovení stálých volebních okrsků pro voliče s trvalým pobytem v Sobotce. Volební okrsky nebudou děleny podle abecedního pořadí voličů, ale podle územního dělení. Nové uspořádání vypadá takto:

Volební **OKRSEK č. 1** (sever):
Zdravotní středisko, Jičínská 300, 1. patro

Sobotka, části: Čálovice, Staňkova Lhota, Stéblovice

část **Sobotka**, ulice: Boleslavská, Březenská, Černínská, Humprechtská, Jeřábkova, Jičínská, Lípová, Na Benešově, Na Celné, Na Zadní cestě, Na Závisti, Nádražní, náměstí Míru, Novoměstská, Pod Humprechtem, Předměstská, Turnovská, U Stadionu, U Škrobárny, Úzká, Úžlabina, Za Poštou, Za školou

část **Sobotka**, č.p.243, č.p.274, č.p.275

Volební **OKRSEK č. 2** (jih):
budova České spořitelny, Jičínská 420, 1. patro

Sobotka, části: Kdanice, Lavice, Spyšová, Trní, Zajakury

část **Sobotka**, ulice: Baštecká, Bezručova, Fügnerova, Jarmily Glazarové, Krátká, Malé náměstí, Ořechová, Pod Uličkou, Příčná, Raisova, Spyšovská, Šafrance, Šolcova, Špálava, Tyršova, U Sklární, Zahradní

Jan Janatka

MALÉ NÁMĚSTÍ TÉMATEM TŘEŠŇOVÉHO JARMARKU

V červnu se nám podařilo dokončit rekonstrukci Malého náměstí, které po desetiletích konečně získalo podobu, která mu tak dlouho chyběla. Náměstíčko již nehyzdí ani řady kontejnerů na tříděný odpad, které se podařilo umístit do dvora dřívějšího Pel-dova domu, byť kvůli tomu padlo i trestní

bazárku Koldů a Stašků se vybralo 2.354,- korun. Sbírkou navýšil ještě štědrý dar sobotkové rodačky a peníze půjdou na úpravu parčíku a nákup lavičky ke zpříjemnění prostranství. Vše proběhne na jaře příštího roku, kdy nová tráva dobře zakoření, a vybereme mobiliář, který by měl do budoucna být jednotný s velkým

sování vítězů kvizu, skvělou atmosféru svými živými vstupy vytvářelo po celé dopoledne *Řehečské harmonikářské kvarteto*. Kromě naší benefice „**Sobotka sobě**“ prodávalo na jarmarku občanské sdružení Humprecht krásné historické a umělecké nepotřebnosti. Jejich výtěžek (2.906,- Kč) půjde na rekonstrukci Par-

V pořadí již třetí Třešňový jarmark, foto: Zbyněk Krámek

oznámení jednoho z jeho obyvatel... Přibyly i výrazné lampy, takže se již v noci nebude klopýtat uličkou. Bohužel z ekonomických důvodů nedošlo k obnovení kašny, která kdysi sloužila jako zdroj vody, ale benefice Třešňového jarmarku napomůže alespoň vylepšení přilehlého parčíku.

Třetí ročník znovuobnoveného „třešňáku“ totiž dodržel příslib, že se zaměří každý rok na podporu konkrétní veřejné záležitosti. Letošním tématem bylo právě předlážděné Malé náměstí. Na dobrovolném vstupném a benefičním

náměstím. Snad pak přestane být veřejným záchodem čtyřnohých miláčků nebo některých jejich dvounohých kolegů.

Kromě křtu nové dlažby s historickým ohlednutím Karola Bílka proběhl v sobotu 6. července na jarmarku i bohatý program, který pozitivně hodnotil velký počet návštěvníků. Renata Holubová opět zajistila spoustu šikovných řemeslníků z okolí a spokojené byly i neziskové organizace. Poděkování patří již tradičně sokolkám a mažoretkám za vydařené vystoupení. Než došlo k vylo-

miggianioho skulptury v parku za městským úřadem. Ta bude potřebovat ještě vyšší finanční injekci a uvažujeme o využití vhodného dotačního titulu nebo případně přímé zapojení italské strany. Inspirací může být počín ruské ambasády, která stojí za opravou pomníku padlým vojákům u hřbitova. Díky všem za jejich dary i nákupy. Za rok se budeme těšit na viděnou a třeba i na Vaše výrobky.

Barbora Š. Stašková

FOTOGRAFIE JAROSLAVA HODÍKA

K nejuspěšnějším vernisážím, které občanské sdružení Přátelé Šolcova statku připravilo, rozhodně patří zahájení výstavy fotografií Jaroslava Hodíka. Vernisáž proběhla v sobotu na posvícení, tedy 24. srpna. O autorově tvorbě velmi

zasvěceně a působivě pohovořil dr. Martin Petiška. Jeho myšlenky stojí za sdělení, přečtete si je.

Neméně podmanivá byla hudba *Jazz H Factor*, která se setkala s vnímavým přijetím početných posluchačů.

A vlastní výstava? Nádherné záběry obyčejných lidí, obyčejných věcí, staré Sobotky a Hřmenína. Ale jak udělané! To fotil fotograf umělec.

Marie Sekerová

O PORTRÉTISTOVI NADĚJE (TEXT K VÝSTAVĚ JAROSLAVA HODÍKA V SOBOTCE, 2013)

Jsou už takové obrazy, člověk je potká a přijme za přátele... Jsou i takové fotografie, — fotografické obrazy —, zahlédneme je a máme pocit: setkali jsme se s přáteli. S dobrými přáteli, laskavými přáteli.

Mám po léta pocit, když zahlédnu některou fotografii Jaroslava Hodíka, že jsem potkal přátele. Je třeba, aby vznikala umělecká díla, která jsou přáteli...

První věta kdysi slavné a uctívané Durdíkovy Aesthetiky, reprezentativního díla novodobé české estetiky, vyhláší, že úkolem umění „jest vzbuzovati libost“.

Jak se proměnil oficiální názor na umění od roku 1862, kdy vědecká práce Josefa Durdíka vyšla...

Pokud by někdo řekl podobnou větu řadě dnešních kritiků, teoretiků i „uměnovědných hodnostářů“, těžko by mohl počítat s tím, že by někdo z nich na takové tvrzení přikývl. Platívalo za životů našich dědečků a platívalo po dlouhá tisíciletí, nebyla vůle je zpochybňovat... Jsem přesvědčený, že i tvůrce Věstonické Venuše tvořil ve své proslulé sošce svoji představu nejvyšší krásy, nejvyššího půvabu.

V minulém století, zhruba kolem první světové války... a pravděpodobně i jejím působením..., se názor na umění proměnil. Od té doby se postupně mění, rychle mění... Od staré libosti se ustupuje, starý náhled na umění je odlišný od nového, bývá protikladný... Je to rozdíl, jaký by byl při setkání líbezného Muchovy víly a Picasovy slečny z Avignonu. Mezi oběma krajnostmi se rozkládá území umělecké svobody.

Umění „vzbuzovati libost“ nezastaralo, většina lidí dál touží, aby je umělecké dílo posílilo v přesvědčení, že život je velkolepé dílo, plné výzev. A není choroba hmoty. Naopak, je jejím zdravím. Tma není vyšším stupněm světla, následkem jeho „pokrokového vývoje“. Každá tma je předjitřní...

Fotografie Jaroslava Hodíka patří mezi ony vlídné přátele, kteří přicházejí se zprávou, že člověk není na světě sám, neputuje vesmírem po jedné bezvýznamné planetě, nekrouží marně mrazivým zmateným vesmírem...

Má jiné poslání než bezcílně procházet svým pomíjivým, krátkým životem a měnit jednu samotu za druhou, jednu tmu za druhou...

Vernisáž výstavy fotografií Jaroslava Hodíka.

Jaroslav Hodík by mohl být označen za portrétistu světla. Nejenom toho světla, jaké je pracovní látkou fotografů, je i portrétistou vnitřního světla, toho, jaké si lidé nesou s sebou a jaké jim dodává naději...

O onom světle mi napsal kardinál Špidlík v jedné básni:

*Okázale stoupá vzhůru
jednodenní světlo jitrní.
Tajně v srdci rodívá se
nehynoucí světlo vnitřní.*

Každý umělec volí, jestli bude portrétistou tmy, jestli se stane portrétistou světla. Ti, kdo si, jako Jaroslav Hodík, zvolí být portrétisty světla, stojí před velkou, před výsostnou výzvou...

Lidé potřebují ujištění, že, co cítí, opravdu je... Stará arabská moudrost říká, že největší moudrost je odlišovat, co je a co není. Umělci vykonávali odpradávná činnost obdobnou práci psychoterapeutů, upozorňovali hledající duše na víru, naději a lásku. Řečeno jinak: upozorňovali, že za marností prosívá smysl, za beznadějí naděje, za bezcestím cesta.

Jaroslav Hodík pracuje jak s vnějším světlem, tak i zakomponovává, vetkává do svých fotografií ono vnitřní světlo, které má svou vlast v mystickém

domově a z něj svítí na naše cesty. Je to velký dar dokázat toto světlo rozeznávat, vábit je do fotoaparátu a přikládat je jako svítící obklad na duše, které poranila tma. Josef Sudek uměl vyfotografovat krajíc chleba nebo sklenici vody a ten, kdo se na jeho snímek zadívá, jako by se díval na fotografii modlitby... Toto je znakem těch, kdo fotografují vnitřní jas... Toto je znakem portrétistů naděje.

Je možné hovořit o technické virtuozitě Jaroslava Hodíka, o jeho mistrné práci s odstíny nálad. O příchutích, které rozeznává v krajinách a které dokáže předkládat s uměřeností a s řádem. Řád je tím, co dává jeho kompozici svůj punc... Lze hovořit o metaforách, jaké fotograf vyhledává s neobvyklou svěžestí a s impresionistickým vkusem. Chtěl bych poukázat ještě na jeden rys jeho tvorby, na její originalitu. Pokud by se rozsypaly při přípravě kolektivní výstavy fotografie od tohoto tvůrce a od jiných umělců, nedalo by totiž rozeznat, jaké snímky jsou Jaroslava Hodíka a jaké patří ostatním vystavujícím. Nebylo by třeba podívat se na zadní stranu obrázků, na jméno autora, stačilo by dívat se na přední stranu, tvorba Jaroslava Hodíka je už sama svou signaturou...

Fotografie, které se na nás dívají v Šolcově statku, mohou sloužit jako anti-depresiva. Bez chemie, bez prášků, bez účasti psychiatrů dokáží upozorňovat na

Ukázky z díla Jaroslava Hodíka

krásku života, upozorňovat na přesah maličernosti do velkorysosti, smutku do radosti, na přesah stmívání do svítání...

Pokud se umělec nedívá na lidský život jako na jedno písmeno v knize marnosti, potom nezpodobňuje jenom rozplývající se čas, zpodobňuje i čas, který se dotýká už na této zemi věčnosti. Potom

zpodobňuje i život věčný. Věčnost nezačíná po smrti, protéká jako démantová řeka i touto chvílí... Protéká i obrazy, které jsou dnes kolem nás...

Začal jsem své zamyšlení úvahou o tom, že některé obrazy přijímá duše jako své přátele. Zakončil bych doplněním této úvahy. Jsou obrazy, i „fotografické obrazy“,

které, když je člověk uvidí, jako by přály dobrý den. A jsou obrazy, které jako by na něj volaly: skoč z okna.

Fotografické obrazy pana Jaroslava Hodíka patří mezi ty, které nám přejí dobrý den. Přejí sílu, radost, požehnání do každého dne... Přejí nám dobrý život... Celý život.

Martin Petiška

PhDr. ELIŠKA NOVÁKOVÁ

ELIŠKA (ELSA SIDONIE) NOVÁKOVÁ rozená HAMROVÁ se narodila 20. března 1911 v Pule, tehdy rakousko-uherském přístavu v Istrii. Po otci námořníkovi byla Češka, po mamince česká Němka – a proto se u nich doma mluvilo německy. Eliška měla dva starší bratry, kteří oba zemřeli mladí: Emila, který jí byl věkově bližší, a staršího Oskara, na kterého často vzpomínala jako na vzor pro oba mladší sourozence.

Své dětství a mládí prožila Eliška téměř v celé střední Evropě. V roce 1917 začala chodit do německé školy ve Štýrském Hradci, kde byla její rodina za války internována, pokračovala v italsky mluvící Pule, Litoměřicích (kde se poprvé začala učit česky) a nakonec se usadila v Bratislavě. Po studii na dívčím reálném gymnáziu Eliška nastoupila na bratislavskou Univerzitu Komenského. Přestože její láskou byla od mládí historie, rozhodla se nakonec pro filosofii a němčinu.

Během vysokoškolských studií se seznámila s Jaromírem (Mirko) Novákem, svým pozdějším manželem, který na univerzitě vyučoval estetiku. Vzali se v roce 1936, ve stejné době, kdy Eliška obhájila svou disertaci o německé pedagogice a získala doktorát. V manželství se Eliška nedočkala dětí, ale stýkala se s Mirkovou dcerou

z předchozího manželství Zuzanou. V poválečném období žili Novákové krátce v Brně a později přesídlili do Prahy, kde oba působili na Karlově univerzitě – Eliška jako učitelka němčiny, Mirko jako profesor estetiky. S Mirkem také Eliška začala jezdit na Žďánek, usedlost Novákovy rodiny v

Malechovicích u Sobotky. Tento kout jí přirostl k srdci a po desetiletí zde ráda trávila veškerý svůj volný čas.

Díky své bilingvnosti a nadání na jazyky se Eliška stala výbornou překlada-

telkou. Z rukopisů přeložila veškerou německy psanou korespondenci Antonína Dvořáka a z češtiny do němčiny například knihu o židovských hudebnících v koncentračních táborech. Svým trvalým zájmem o historii, trpělivostí a schopností přečíst ručně psané dokumenty byla k takové práci předurčena a zhostila se jí vždy mimořádně dobře.

Do vysokého věku byla též aktivní členkou a diskutérkou Masarykovy společnosti, Společnosti Dr. E. Beneše, Goethe Institutu, Společnosti Franze Kafky a dalších.

I po Mirkově smrti věnovala Eliška trpělivou energii zvelebování a udržování Žďánku, kam jezdila jak sama, tak v široké společnosti rodiny své nevlastní dcery Zuzany. Díky její pečlivé práci zůstal dodnes zachován více než století starý ráz usedlosti, komplex parkových cest v přilehlé rokli zvaný „Kolem“ a především povědomí o předchozích obyvatelích Žďánku z Mirkova rodu, jejichž osudy, ovlivněné v počátcích pobytém na schwarzenberském Orlíku, Eliška zachytila v rozsáhlé kronice.

Eliška zemřela o sobotním poledni 5. října 2013 ve věku 102 let, v kruhu rodiny. Odešla skromně, klidně a vyrovnaně – tak, jak prožila celý svůj život.

VYDAŘENÝ 2. SJEZD RODÁKŮ A PŘÁTEL LIBOŠOVICKA

V sobotu 3. srpna 2013 se konal v Libošovicích u příležitosti 120. výročí založení Sboru dobrovolných hasičů v Libošovicích a 660 let trvání obce 2. sjezd rodáků a přátel Libošovicka.

Pečlivě připravený slavnostní den zahájila moderátorka Alena Anna Kyselo v 9 hodin přehledem celodenního programu. Poté se uvítání ujal starosta Libošovic Vít Svoboda. Sympatická byla účast představitelů okolních obcí, paní starostky Heleny Červové z Libuně, soboteckého starosty Stanislava Tláška, přítomen byl i starosta z Mladějova Petr Horníg se svým zástupcem Vráťou Kozákem.

Před prohlídkou připravených výstavních expozic byla přítomným rodákům a přátelům představena nová publikace Cestička k domovu známě se vine. O její vznik se zasloužil předešlým historik Karol Bílek, věrný přítel Českého ráje a celého Sobotecka, společně s kronikáři jednotlivých obcí z Libošovicka. Publikace je k dostání na Obecním úřadě v Libošovicích, v soboteckém informačním středisku i ve vybraných knihkupectvích.

Součástí úvodního sjezdového bloku bylo pojmenování místní knihovny po oblíbeném dlouholetém řídícím učiteli Antonínu Bochovi. V Libošovicích učil čtyřicet let. Jak bývalo dobrým zvykem, byl předním členem většiny místních spolků, muzicíroval, sadařil i včelařil, vedl Kampeličku a knihovnu, psal obecní i školní kroniku. Z jeho iniciativy byla zorganizována mezi občany sbírka a před školou postaven pomník Mistra Jana Husa. Žáci na pana řídícího vždy vzpomínali s velkou úctou a láskou. Byl vlídný a laskavý, přísný a důsledný. Nepřehlédnutelná osobnost vynikající skromností a prostotou. Vzor pro své okolí, symbol dobrých venkovských učitelů. Slavnostního setkání se zúčastnily vnučka a pravnučka pana řídícího Antonína Bocha. Knihovnice z Olomouce paní Eva Komentová ve svém vystoupení s láskou a úctou vzpomínala na svého dědečka. Ona a její dcera paní Eva Malíková z Prahy poskytl vzácné fotografie z ro-

Starosta Libošovic Vít Svoboda při zahájení

dinného archivu k uspořádání malé výstavky.

Ke zhlédnutí toho bylo na sjezdu více. V bývalé škole, která po zrušení v roce 1982 slouží jako mateřská, byla příležitost prohlédnout si vystavené fotografie z činnosti Sboru dobrovolných hasičů v Libošovicích. Další výstavní panely byly zaplněny dokumenty a fotografiemi zachycujícími současný i minulý život občanů v Dobšicích, Libošovicích, Nepřívěci, Podkostí, Rytířově Lhotě a přilehlých osadách a v památkově chráněné obci Vesec. Přítomnost kronikářů jednotlivých obcí umožnila slovní doprovod k vystavené dokumentaci a vysvětlení případných nejasností. Osobní vzpomínky dojatých návštěvníků nad starými fotografiemi umocnily chvíle vzácného setkání bývalých spolužáků, sousedů, chalupářů a příznivců Libošovicka.

Přímo na obecním úřadě si mohli účastníci sjezdu prohlédnout v Galerii Na návsi výstavku „Staré pohlednice z Libošovicka“ ze sbírky Jana Doudy. Na výstavních panelech byla představena obec Malechovice, současná

činnost knihovny a osobnost Antonína Bocha. V průběhu celého dne se zde rovněž promítaly staré fotografie, filmové dokumenty o mecenáši J. B. Horáčkovi a oslavě 100. výročí zavedení železnice. Přitažlivým obohacením výstavní nabídky se stala výstavka exotických motýlů a brouků ze sbírky amatérského entomologa Luboše Stryala.

Čilým ruchem žila po celý den libošovická návěs. K tanci a poslechu postupně zahrála Příchvojanka, Krkonošská dechovka a na večerní zábavě se představila kapela Žold classic rock. Velkou pozornost poutala výstava historické a současné hasičské techniky. Obveselení publika a příjemné ochlazení hasičům a dětem přinesla praktická ukázka práce se starou hasičskou stříkačkou v podání Sboru dobrovolných hasičů z Rovně v parádních starodávných bílých uniformách. Představilo se i družstvo mladých libošovických hasičů.

V ceně vstupného, které na celý den činilo pro dospělé návštěvníky 50 Kč, byla i dvě divadelní představení. Po obědě si mohly děti na sále hotelu Český ráj

užít známou pohádku O perníkové chaloupce. V podvečer zahrál dospělým příznivcům divadla vtipnou a veselou hru Kuchařka a generál aneb Druhá míza divadelní spolek z Červeného Kostelce.

Otevřený byl rovněž kostel sv. Prokopa, který v horkém dnu poskytl vyhrátým účastníkům sjezdu příjemný chládek. Na několika výstavních panelech zde byla představena činnost Charity a Domova pokojného stáří, který byl také volně přístupný. 20 let trvání tohoto potřebného zařízení jsme si slavnostně při-

pomněli o týden později, v neděli 11. srpna.

Nedílnou součástí slavnostního dne bylo samozřejmě i dobré jídlo a pití. O spokojenost místních a hostů se vzorně starali hasiči a myslivci, koloniál Pavlína Králové, hotel Český ráj i Penzion DO-Ni. K chuti přišel trdelník. Radost dětem udělaly malůvky na obličej, kolotoč a skákací hrad. Příjemným doplňkem byly i dva tvůrčí stánky. Sklářský Dagmar Eršilové s praktickou ukázkou výroby skleněných figurek a vlněný s bohatým

výběrem výrobků z vlny, kterou Iva Olšová přímo spřádala na kolovrátku. Zajímavé výrobky nabízela ve svém stánku Zdeňka Brixová.

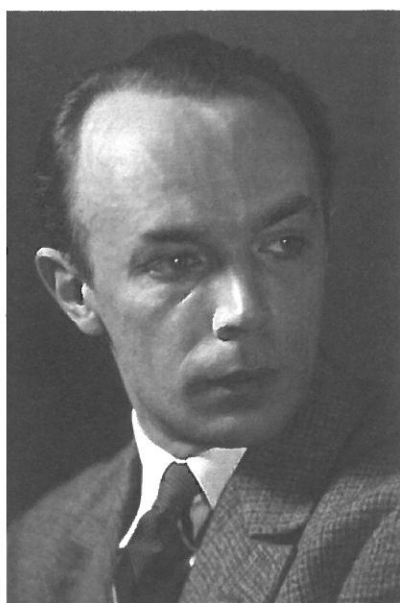
Poděkování a uznání za obětavou přípravu, příjemný průběh celého sjezdu a následný úklid patří všem ochotným občanům z Libošovic a okolí, kteří neváhali přidat pomocnou ruku a přispět ke zdaru akce.

Alena Pospíšilová

SOBOTECKÝ RODÁK DOC. ING. KAREL SMRŽ

Žil byl v Sobotce pozoruhodný slavný rod Kendíků – Nováků – Pečů – Smržů. Technicky zdatní vynálezci, kantoři, básníci, vlastenecký kněz, mecenáš umění, starosta, ministr. V ing. Karlu Smržovi jakoby vše nejlepší a nejhodnotnější z tohoto rodu vykrystalizovalo.

Karel Smrž se narodil v Sobotce, respektive v tehdy samostatné katastrální obci Předměstí čp. 1 dne 19. dubna 1897. Jeho stejnojmenný otec byl učitelem, vystřídal řadu působišť, v letech 1892-1897 učil v Sobotce, kde také poznal svou manželku, učitelku Olgu Pečovou. Rodina se rozrostla o další tři děti a několikrát se stěhovala (Libáň, Hradec Králové, Jičín), až zakotvila v Praze, kde otec působil od roku 1909 na ženském učitelském ústavu. Tak i mladý Karel poznal jako žáček a student několik škol, mj. jičínskou cvičnou školu a vyšší reálku. Maturoval v Praze roku 1915 a studoval pak elektrotechnickou fakultu Českého vysokého učení technického. Do Sobotky, do Pečova „bílého domu“ se vracel hlavně o prázdninách, kdy se zúčastnil veselého života studentského, zvláště byl jako začínající literát okouzlen divadlem. Hrál v několika inscenacích Sdružení studujících soboteckých, v Sobotce měla roku 1919 premiéru jeho hra *Dissonance* a zde také v roce 1921 vystoupil v roli Jana Skalníka ve Šrámkově hře *Léto*, režisované autorem. Kromě literatury a divadla se věnoval i malířství.

Velmi rychle se však stal jeho hlavním koníčkem a životním osudem film. Věnoval se mu po všech stránkách – od technických detailů a jeho popularizace přes historické a teoretické práce až po organizační a pedagogickou činnost. Výsledkem byly stovky článků a desítky přednášek, knih a brožur o filmu, velkolepé *Dějiny filmu*, vydané roku 1933 v Družstevní práci. Vyzkoušel si i technické profese při filmování, např. jako zvukař při natáčení filmu *Voskovce a Wericha Pudr a benzin*. Řídil filmové časopisy, pracoval ve vedení barrandovského filmového studia atd.

V roce 1935 dokonce vydal detektivní román *Muž s kinamem*. Jeho manželkou byla psycholožka PhDr. Anna Smržová-Vohryzková, kterou za války zachránil před deportací do Terezína. Po válce byl zaměstnán ve vedení Československého státního filmu a od roku 1947 přednášel dějiny filmu na Filmové fakultě Akademie múzických umění (FAMU) v Praze (od roku 1951 jako docent). Zemřel nečekaně 20. září 1953.

Smržovo dílo se trvale zapsalo do dějin českého filmu. Byl jeho nejpřednějším pracovníkem, popularizátorem a historikem. Po zásluze mu byl věnován sborník již roku 1958. Jeho zásluhy zhodnotili doc. Zdeněk Smejkal, prof. Ludvík Baran, dr. Michaela Vaňková aj., v poslední době zvláště doc. Karel Tabery. Ten nejenže zorganizoval v roce 2003 v Olomouci konferenci k 50. výročí Smržova úmrtí a sborníček z ní, ale vydal i tři svazky *Filmové publicistiky Karla Smrže* (2003-2004) a v roce 2009 byl editorem jeho *Literárních juvenilií*, kde za pomoci Smržovy dcery PhDr. Hany Junové soustředil jeho rannou literární tvorbu, doprovázenou jeho kresbami ze Sobotcka. Knižku s editorovou úvodní studií vydala Knihovna Václava Čtvrtka v Jičíně.

Karel Smrž prokázal mnohokrát náklonnost ke svému rodnému městu. Myslím, že Sobotka mu hodně dluží. Při nejmenším označení jeho rodného domu pamětní deskou.

Karol Bílek

VESEČTÍ HASIČI

Léto budiž pochváleno, letos už po páté se sešli hasiči z Vesce u Sobotky na návsi, aby společně oslavili další rok práce. Svátý Petr je opět nenechal na holíčkách a zařídil to nejlepší počasí. 17. srpna byl krásný slunečný den a připravené stany je chránily jen před sluncem.

Na letošní rok připadlo 114. výročí založení hasičského sboru. Tentokrát bylo živo na návsi už od časného rána. Na dopoledne připravili hasiči útok, podařilo se sestavit družstvo opravdu velice smíšené, z dívek, žen, mužů různého věku a ještě si museli jednoho člena vypůjčit z Rytířovy Lhoty. Letos byla prověřena motorová stříkačka, která je také po generální opravě. Soutěžilo se na čas, všichni běželi naplno. Odpoledne patřilo hodnocení práce sboru v loňském roce a plánu na rok příští i významným výročím. Velitel sboru pan Vladimír Taneček slavil 70. narozeniny – přejeme mu hodně zdraví a životního optimismu. Jako dárek dostal nově vyšlou publikaci „Cestička k domovu známě se vine“ s podpisy všech členů sboru. Sborníček byl vydán u příležitosti sjezdu rodáků v Libošovicích. Název je pro pana Tanečka příznačný, skutečně mimo vojenskou službu prožil celý život ve Vesci, jiný domov nepoznal.

Na letošní rok připadlo 80. výročí zasazení Švehlovy lípy na návsi. Hasiči nechali zhotovit novou tabulku, která tuto událost připomíná a pan Taneček vzpomněl na politika Antonína Švehlu, který byl v roce 1933 jmenován čestným občanem Vesce. Mnozí, i starší občané, neznali jeho soukromý život a dověděli se zajímavé podrobnosti. Celé povídání si můžete i dnes přečíst na informační tabuli na návsi.

Posledním výročím roku bylo 90 let kroniky ve Vesci. Kronika se začala psát v roce 1923, prvním kronikářem byl ustanoven pan Josef Taneček z č. 3. Založil první díl vesecké kroniky, do které zaznamenáváme ještě dnes údaje k jednotlivým popisným číslům. Kroniku psal 34 let – až do své smrti. Druhým kronikářem v letech 1957 – 1981 byl pan Josef Macoun z č. 9. Založil dva nové svazky kroniky. V pořadí třetí byl pan Jan Šimůnek z č. 15, škoda, že zápisy vedl jen krátce, 5 let. V současné době píše veseckou kroniku paní Marie Šimůnková z č. 15, která založila čtvrtý, zatím poslední díl kroniky. V záznamech za celých 90 let nebylo žádné přerušení a jsou velice podrobné a pečlivě vedené. Všichni měli možnost zakoupit si novou publikaci **Cestička k domovu známě se vine**, která

věnuje značnou část svého obsahu právě kronikářství a kronikářům obcí náležejících k Libošovicím.

A teď zpět od duchovních k tělesným zážitkům. V občerstvovacím centru také nezapomněli, místní i turisté si mohli pochutnat na guláši, výborné sekané, tradičních bramboráčcích, nově na domácích lívancích sypaných cukrem se skořicí nebo s rybízovým džemem a kysanou smetanou. Ty ocenili hlavně turisté a procházející cizinci jako neobvyklou pochoutku. Kdo dostal chuť na něco ostřejšího k čepovanému pivu ze svijanského pivovaru s nezvyklým názvem „František“, jistě ochutnal i výborné topinky pana Maudra. Ke kávě měl každý možnost vybrat si z dobrot přinesených veseckými obyvatelkami a přáteli, každý se chtěl prezentovat tím nejlepším a nejchutnějším. U stolu kolovala i čilá výměna receptů. Za překrásného počasí, při dobrém pivečku, výborné malinovce a harmonice se ani nechtělo domů, a tak jsme poseděli. Večer přišli i rekreanti ubytovaní v chalupách, zkontrolovala nás místní policie, zda příliš nerušíme. V dobrém jsme se rozcházeli až k půlnoci a zase za rok nashledanou. A svátý Petře, díky!

*Marie Šimůnková
kronikářka obce Vesec*

NÁVŠTĚVA Z WADRILLU

Ve dnech 24. 8. - 26. 8. pobývala v Sobotce 15 členná skupina občanů z partnerského německého města Wadrill. Vážili cestu dlouhou přibližně 700 km, aby oplatili návštěvu naší delegace, která se začátkem června zúčastnila slavnostního podpisu partnerské smlouvy o pokračování vzájemné spolupráce mezi našimi městy. Družbu, která vznikla před 20 lety, tentokrát potvrdili starostové spřátelených měst: Fredi Dewald a Stanislav Tlášek.

Pro návštěvu německých přátel bylo vybráno datum Soboteckého jar-

marku s bohatým celodenním programem. Další den se podívali na zámek Hrubý Rohozec, kde v restauraci v pivovaru také poobědvali.

A jak bývá u německé delegace zvykem, opět předali panu starostovi peněžní dar s určením na sociální služby a na kostel (500 EUR).

Odjžděli spokojeni. Líbil se jim program jarmarku i Hrubý Rohozec, především však vstřícnost lidí, s nimiž se potkávali.

Marie Sekerová

*Starostové Stanislav Tlášek a Josef Koch,
foto: V. Macoun*

DOMOV POKOJNÉHO STÁŘÍ V LIBOŠOVICÍCH OSLAVIL NAROZENINY

V neděli 11. 8. 2013 uplynulo 20 let od chvíle, kdy v Domově pokojného stáří v Libošovicích našlo svůj domov několik prvních obyvatel z řad seniorů.

Jubileum jsme si připomněli slavnostními bohoslužbami v kostele sv. Prokopa v Libošovicích, které vedl prezident Arcidiecézní charity Praha ThDr. Vojtěch Eliáš. Pater Eliáš svými krásnými

Po skončení bohoslužby byl základní kámen vynesena z kostela průvodem k budově domova, kde už následovaly projevy ředitelky Oblastní charity Sobotka Libuše Kollové a pozvaných hostů – starosty Libošovic p. Víta Svobody, starosty Sobotky p. Stanislava Tláška, zástupce krajského úřadu Královéhradeckého kraje Mgr. Ing. Jiřího

vnitřní prostory i zahradu domova, zakoupit malé občerstvení a poslechnout si hudbu v provedení SENIOR-BANDU z domova „Srdce v dlaních“ ve Filipově – Jiříkově.

Milé překvapení si pro zaměstnance i dobrovolníky nachystala paní ředitelka Libuše Kollová, která v čele organizace stojí celých 20 let, a tak se za

slovy připomněl všem přítomným to, na co se při každodenních starostech snadno zapomíná. Tedy na poslání a výjimečnost charitního díla, jehož součástí Domov pokojného stáří je. V tuto slavnostní chvíli byl posvěcen i základní kámen nové budovy, jejíž výstavbou se v budoucnu zvýší komfort našich klientů a celkově se zvýší kapacita domova.

Vitvara, manželů Breuerových z německého Essenu, kteří jsou dlouholetými podporovateli Oblastní charity Sobotka a také p. Gerharda Lauera z německého Wadernu, partnerského města Sobotky.

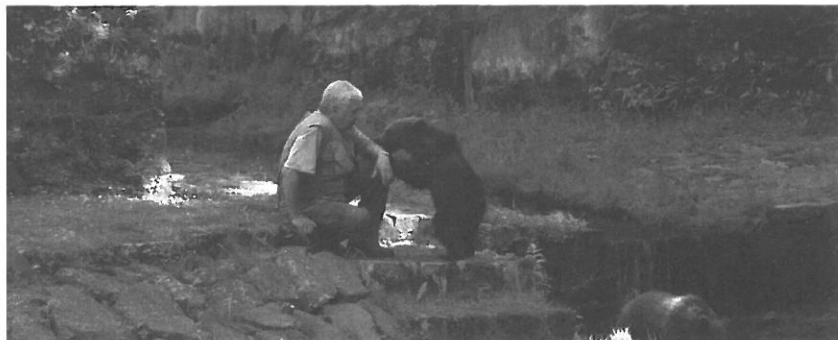
Součástí slavnostního dne byl i řemeslný jarmark, v rámci něhož se prodávaly i výrobky našich klientů. Návštěvníci si také mohli prohlédnout

svou praxi setkala s množstvím různých pracovníků. Ti současní byli za svou práci oceněni povzbudivým slovem a drobným dárkem, kterým paní ředitelka chtěla dát najevo, že nejen o klienty je nutno pečovat.

Hedvika Bruchová

MEDVĚDI V ČESKÉM RÁJI

V Podsemíně se zase natáčelo. 16. července přijelo auto se dvěma medvěďaty. Jejich majitel, pan Václav Chaloupek, předvede v České televizi nový pořad s názvem *Méd'ové na cestách*. Tentokrát nejde o večerníček, ale o osmnáctidílný svérázný cestopis pro celou rodinu, kde čtyřměsíční medvěďata předvádějí, co už dovedou. Za svoji dvounohou "mámou" chodí, šplhají po kmeni, koupou se ve vodě,

Medvědi na Podsemíně

Miroslav Flanderka s medvědy
Agátou a Martinem

také se nechají pohladit a rádi se pomazlí.

Roztomilá zvířátka se jmenují Martin a Agáta. Mají krásný hnědý lesklý kožíšek a už jim rostou ostré zuby. Na hrázi u rybníka se jim líbilo. Když je po

ukončení fotografování opět zavřeli do přívěsného vozíku za auto, začali hlasitě naříkat a chtěli zase ven, na svobodu.

Věra Flanderková

Václav Chaloupek s medvědy a dětmi
Flanderkovými na Podsemíně

ŠKOLNÍ STRÍPKY

NÁVŠTĚVA PARTNERSKÉ ŠKOLY V SOBÓTCE

První zářijový víkend se stal v posledních několika letech pevným termínem, kdy navštívujeme naši partnerskou školu v polské Sobótce. A nejinak tomu bylo i na začátku letošního školního roku, ve kterém jsme začali již devátou sezónu naší vřelé spolupráce.

Pátek 6. září 2013

Žáci se krátce před osmou hodinou ranní shromáždí před budovou naší školy, aby se během chvilky vydali na čtyřhodinovou cestu. Ještě zkontrolovat pasy a může se vyrazit. Cesta je i přes zvýšený páteční provoz vcelku bezproblémová, a tak krátce po poledni přijíždíme opět do Sobótky. Ta je však od té naší vzdálena 189 km. Nikdo nás nevyhlíží, což

je nám trochu divné. Záhy se však dozvídáme pravý důvod. Vedení školy a další učitelé včetně správních zaměstnanců právě dokončují divadelní představení, které si pro své žáky nacvičili. Odvážný to čin! Netrvá to však dlouho, a vítá nás sám pan ředitel. Následně odcházíme do školní jídelny, kde je pro nás nachystán oběd. Poté se již jdeme ubytovat a před odpoledním výletem máme ještě chvilku k odpočinku po náročné cestě. Než se však nadějeme, sedíme v autobuse znovu a vyrážíme na cestu do Wroclavi. Čeká nás prohlídka historické části města, kde můžeme obdivovat hned několik architektonických skvostů. Zájem dětí je však upřen na muže s obřím bublifukem. Všichni si chtějí vyzkoušet výrobu maxi bublin! Je to pro ně skvělá zábava. Ale to

už musíme zase popojít. Přesouváme se do obchodního centra GALERIE, kde mají všichni první příležitost utratit část svého kapesného. Čas však rychle letí, přecházíme k autobusu, cestou si ještě prohlédneme zrekonstruované vlakové nádraží, ale poté se již vracíme do Sobótky. Po večeri je pro naše žáky přichystána tradiční diskotéka, které vládnu především naši mladší chlapci, kteří v sevření polských dívek předvádí zajímavé taneční kreace. Všichni si to náramně užívají a v půl jedenácté odcházejí zcela vyčerpaní spát.

Sobota 7. září 2013

Probouzíme se do sluncem zalitého dne, na obloze ani mráček. Čeká nás opravdu překrásný zářijový den. Po

snídání nasedáme do autobusu a vydáváme se na celodenní výlet do Karpacze, která se nachází na polské straně Krkonoš. Cesta je dlouhá, máme problémy s výškou autobusu, několikrát jsme nuceni kvůli nevolnostem zastavovat. Po příjezdu nastává další problém. U lanovky, která nás má vyvézt pod Sněžku, je ohromná fronta, a tak původní plány berou rychle za své. Přesouváme se na nové sedačkové lanovce blíže k centru, kde naši polští přátelé vymýšlejí operativně náhradní plán. A tak nás nejprve čeká výstup nad Karpacz, kde se nachází malebný dřevěný kostel Wang. Tento protestantský svatostánek stával původně v norské rybářské vesnici Wang, podle které dostal také své jméno. Na nové místo byl se souhlasem pruského krále Fridricha Viléma IV. přepraven na jaře roku 1842, aby mohl být o dva roky později slavnostně vysvěcen. Při prohlídce kostela oceňují naši žáci především výklad v češtině, díky němuž se mohou dozvědět i detailnější informace z jeho historie. Ale to už scházíme zpět do centra Karpacze a naši žáci se

my se chystáme na cestu zpět do Sobótky. Po večeři se to na chodbách hemží dětmi ve sportovním oblečení. Ano, blíží se bod programu, na který se řada z nich těšila celý den. Ve sportovní hale si mohou poměřit své síly s polskými dětmi v mnoha míčových hrách. Hraje se postupně kopaná, volejbal a nakonec i basketbal. Výsledek není důležitý, a to přispívá k velice příjemné sportovní atmosféře. Druhý den pobytu je u konce.

sety, na hlavu si připevňují přilbu. Následuje výklad instruktora u cvičného okruhu, kde se děti učí samy obsluhovat jistící prvky. Když si všichni trasu vyzkoušejí, odcházejí na start velkého okruhu plného překážek. Během chvilky jsou koruny stromů plné našich dětí. U mnohých je patrný strach, který však po překonání několika prvních překážek mizí. Postupně zdolávají visuté lávky, napnutá lana, různé přeskoky, závěsné sítě, ale vrcholem je pro všechny jistě sjezd na lanovce přes celou louku. Na konci trasy se nikomu nechce dolů a nejraději by si okruh prošli ještě jednou. Děti mají náš obdiv, neboť je všechny bez problémů zvládají bez jediného karambolu. Samotná činnost měla i pro ně samotné velký přínos. Rozvíjely motoriku, soustředěnost, samostatnost, poznávaly samy sebe v pro ně zcela nových situacích. Čas však nezadržitelně plyne a my se musíme chtít nechtě vrátit zpět do školy, kde je pro nás nachystán chutný oběd. Po něm už jen sbalit zavazadla a je tu závěrečné loučení. Při něm oceňuje pan ředitel Adélku Kuželovou, která při lezení prokázala velký kus odvahy, když se na okruh lanového parku vrhla jako první. Poté již nasedáme do autobusu a vyrážíme na cestu domů.

mohou těšit na velice atraktivní činnost. Budou totiž sjíždět letní bobovou dráhu. Všichni mají možnost ji sjet hned dvakrát. Nejprve je však nutné vyslechnout si bezpečnostní pokyny od instruktorů, ale pak už hurá na vrchol. První jízda je pro všechny spíše zahřívací a v mnohých bobech se objevují raději hned dva pasažéři. Zábrany však po dojezdu do cíle opadají a druhou jízdu si chce již většina dětí odřídit sama. To už se nezadržitelně blíží závěr našeho celodenního výletu a

Neděle 8. září 2013

Je opět překrásný den, na počasí máme letos opravdu velké štěstí. Posilněni vydatnou snídaní odcházíme všichni do zcela nového lanového parku, který se nachází v lese pod Wieżicou. Děti se mohou těšit na velice adrenalinovou zábavu. Rozdělují se do tří skupin, které si postupně odvádějí instruktoři. Nejprve je nutné všechny vybavit nezbytnou výstrojí. Děti si oblékají lezecké úvazky s jisticími

Celý pobyt v Polsku se velice vydařil. Naši přátelé si pro naše děti připravili opravdu atraktivní program, který si všichni moc pochvalovali. Spolu s ostatními učiteli jsme se shodli, že naše děti byly za ta léta tou nejhodnější a nejspokojenější výpravou, za což jsme opravu rádi. Bylo by „fajn“, kdyby tomu tak bylo pokaždé.

Radek Štaff

PASOVÁNÍ NA ČTENÁŘE

V pátek 4. října se v Městské knihovně Fráni Šrámka konalo tradiční pasování na čtenáře. Tohoto slavnostního aktu se zúčastnilo celkem 46 žáků ze dvou druhých tříd Základní školy Sobotka.

Pasování proběhlo za přítomnosti třídních učitelů Květoslavy Šourkové a Jindřicha Bady. Nechyběla samozřejmě ani paní knihovnice a k velkému překvapení a radosti ani několik rodičů a prarodičů pasovaných dětí. Druháci byli nadšeni z přítomnosti pana spisovatele Marka Šolmese Srazilu, kte-

rého už znají z autorského čtení jeho knížky *Pohádky do postýlky*. Děti jsme si společně vyzkoušeli ze čtení, abychom se ujistili, že si pasování na čtenáře opravdu zaslouží. Nejšikovnější z nich si odnesly Markovu poslední knihu *Žlabák a Žlabanda*.

Knihovnice Pavlína Havlová přečetla pasovací slib, po němž už následoval samotný akt pasování – meče z dob napoleonských válek se chopil sám pan spisovatel.

Odměnou pro děti byl pamětní list, slavnostní první průkazka do knihov-

ny a zábavné vystoupení s kytarou a zpěvem Marka Šolmese. Následovalo rozdávání autogramů, některým dětem se autor podepsal i na čelo. Na závěr děti poděkovaly zpěvem písniček pod vedením svých třídních učitelů.

Někteří noví čtenáři si hned odpoledne přišli poprvé vypůjčit knížky. Přála bych si, aby knihovnu s radostí navštěvovaly i nadále a půjčovaly si knížky co nejčastěji.

Pavlína Havlová

KNIHOVNA

DO SOBOTECKÉ KNIHOVNIČKY

Dnešní naše knihovnička bude trošku zvláštní. Rádi bychom upozornili na několik současných drobných tisků ze Sobotky i okolí.

Patří k nim především skládačka **Město Sobotka. Průvodce a plánec**. Vydalo Městské kulturní středisko Sobotka 2013. Vzorový tisk se 14 barevnými snímky, často neobvyklými (např. Gansův dům), mezi nimiž postrádáme snad jen Šolcův pomník, doprovází výstižný stručný text. Nevešly se však do něho informace o škole, o stadionu či areálu jezdeckého klubu. Plánek města je přehledný a připojené texty přinášejí seznamy soboteckých ulic, významných památek, budov a veřejných prostor a upozorňují na možnosti ubytování a stravování. Vyznačen je i směr výpado- vých silnic s výjimkou výjezdu na Dolní Bousov.

Firma ADJUST ART a RNDr. Jan Samšiňák jsou podepsáni jako vydavatelé barevné skládačky **Šolcův statek Sobotka**. Vešlo se na ni 13 dobře vybraných fotografií, poučení o výstavních možnostech a hlavně tři chronologicky

řazené informační sloupky, věnované historii statku, básníku Václavu Šolcovi a čestnému občanu Sobotky RNDr. Karlu Samšiňákovi, CSC.

Za pozornost stojí i sborník **Cestička k domovu známě se vine** (obec Libošovice 2013, 144 s.). Vyšel ke 2. sjezdu rodáků a přátel Libošovicka a navazuje na obdobný sborník, vydaný k 1. sjezdu před deseti lety (oba sestavili K. Bílek a A. Pospíšilová). První část sborníku přináší po úvodních verších Josefa Brože a pozdravu starosty Víta Svobody a vesecké kronikářky Marie Šimůnkové pohled na uplynulých deset let života v jednotlivých obcích Libošovicka z pera místních kronikářů. Následuje oddíl Z našich podniků, spolků a organizací a oddíl vzpomínek. Zde jsou jednotlivé příspěvky věnovány zemědělství, Dřevotvaru, hasičům, myslivcům, trampům, charitě, mateřské škole, ochotnickému divadlu a knihovně. Zaslouženou pozornost budí závěrečný oddíl, věnovaný kronikám Libošovicka. Po úvodním přehledu se nejprve začteme do kronikářských zápisků o Semtinské lípě ze

všech sedmi kronik (od pádu prvních velkých větví přes její smutný konec až po vysazení nové) a pak následuje výběr z jednotlivých obecních kronik sestavený tak, aby byly zastoupeny všechny obce a v nich alespoň jedním zápisem všichni kronikáři. Tento výběr nebyl jednoduchý, uvědomíme-li si, že bylo třeba pročíst více než 5000 stran textu jednotlivých svazků, psaných více než 30 kronikáři a z nich vybrat texty, které by ukázaly i bohatou tematickou škálu zápisů. Z prvních ohlasů je vidět, že se dílo podařilo.

Nakonec naše čtenáře upozorňujeme na nový časopis. Jmenuje se **Hurá, muzeum!**, vydává ho Regionální muzeum a galerie v Jičíně, 1. číslo vyšlo letos na jaře, šéfredaktorem je ředitel muzea Michal Babík. Podle vzoru turnovského Muzejního čtvrtletníku se věnuje dění v muzeu, expozicím, výstavám, spolupráci s kronikáři a se školami, osobnostem regionu (tentokrát to byl malíř Václav Špála), recenzím regionální literatury i událostem před sto lety. Časopis vychází čtyřikrát ročně zdarma.

Karol Bílek

JEZDECKÝ KLUB

MEDAILOVÉ ÚSPĚCHY V SEZONĚ 2013

Letošní Mistrovství České republiky v soutěžích spřežení se konalo v Broumovském výběžku – přesněji v Polici nad Metují. Tamější pořadatel má zkušenostis pořádáním závodů mezinárodních, a tak bylo předem jasno, že závod to nebude jednoduchý. Navíc byl umocněn přítomností celé české špičky a reprezentace. JK Sobotka měl hned trojí zastoupení. V jednosprežní to byla Alena Brixová s Aprílem Oseckým a Michal Kořínek s Nugetem. V pony párech to byl ing. Milan Kořínek s haflingy Apollem a Stargatem.

Po drezurních zkouškách byla Alena na 5. místě a Michal na místě 11. V pony párech byl Milan po drezurách na 2. místě. Naši se velmi dobře prezentují zejména v terénní zkoušce, a tak jsme v sobotu očekávali útok na přední místa. Ten se opravdu podařil, neboť Alena v terénu nenašla přemožitele a zvítězila a Michal byl čtvrtý. I Milan povrdil formu svých koní a obsadil opět druhé místo.

Po dvou zkouškách byla Alena na místě třetím, Michal sedmý, a Milan

Foto : Romana Němcová

Úspěšná ekipa JK Sobotka z MČR v Polici nad Metují.

Zleva : April Osecký – Alena Brixová, přisedící Tereza Ječná. Nuget – Michal Kořínek, vedle Milan Kořínek

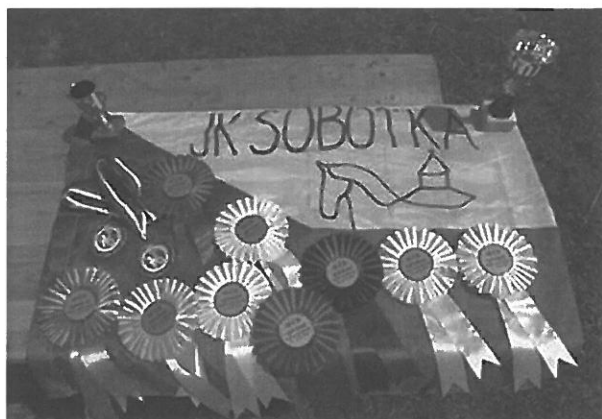
ve své kategorii druhý. Zbýval parkur a přesvědčení, že naši zástupci své umístění udrží, nebo i vylepší. Pohoršení jsme si nepřipouštěli, i když k němu může dojít velmi snadno. Hranice mezi úspěchem a neúspěchem je totiž velmi tenká.

Ví to každý, kdo aktivně provozuje nějaký sport. Parkur byl opravdu náročný. Michalovi se povedl a obsadil v něm třetí pozici. Alena byla šestá. Milan do třetice druhý. Čekali jsme na konečné „zúčtování“.

U Milana s Apollem a Stargatem to bylo zcela jasné – byl stříbrný. Michal skvělým parkurem poskočil o příčku výš a na MČR obsadil 6. místo. Alena svou pozici uhájila a obsadila třetí, tedy bronzový stupínek. Záznam z tohoto závodu odvysílala ČT4 Sport a najdete ho v archivu <http://www.ceskatelevize.cz/ivysilani/10150302913-jezdectvi/213471292110005-m-cr-jezdeckych-sprezeni/>

Ve dnech 13. - 15. září se ještě konalo Oblastní mistrovství Východočeské oblasti v Bolehošti – Lipinách. Zde vybojoval Michal Kořínek s Nugetem a Stargatem medaili stříbrnou a Alena s Aprílem byli v oblasti také stříbrní.

JK Sobotka

SPOLEČENSKÁ OZNÁMENÍ A KULTURNÍ AKCE

BLAHOPŘEJEME!

27. října 1943 se v Jičíně narodila **Draga Cimburková**. Děvčátko rostlo, vystudovalo jičínské gymnázium a královéhradecký Pedagogický institut, začalo učit a posléze se z něho stala Draga Zlatníková. Mladá paní pracovala v různých oblastech kultury (jistě i pod vlivem manžela Jiřího) – a začala publikovat. Nejprve verše, po čase se stala i uznávanou překladatelkou. Začala jezdit pravidelně i na Šrámkovu Sobotku, našla si cestu do Šolcova domu mezi „zdeňlance“, spřátelila se s malířem Zdeňkem Mlčochem, básníkem Jiřím Žáčkem a dalšími „šrámkovci“. Sobotce věnovala i celý jeden oddíl své básnické sbírky *Nápovědy*. To vše nám napovídá, abychom Drazu co nejsrdečněji pogratulovali k jejímu životnímu jubileu. Hodně zdraví, spokojenosti a literárních úspěchů!

P. S.: Už jsi nám dlouho nic nenapsala!

*Za redakci ZŠS a přátele
Karol Bílek*

VÝZVA VŠEM SOBOTECKÝM!

Vyhledám a doložím zakladatele rodu (včetně majetkových poměrů rodu, za kterých vstoupil do historie v 17. století) všech těch, jejichž předkové žili v Sobotce či na Sobotecku před rokem 1900.

*Lubomír Mazuch
776 890 316*

KULTURNÍ KALENDÁŘ

- 14. 9. 1583 se narodil majitel kosteckého panství **Albrecht z Valdštejna**.
- 13. 9. 1793 se narodil představený okresního úřadu v Sobotce **August Reissig**.
- 19. 9. 1793 se narodil sobotecký děkan **Jan Palánek**.
- 11. 10. 1843 se narodila **Františka Pluhařová**, „bledá dívka“ Václava Šolce.
- 26. 10. 1843 se narodil sobotecký strojník a vynálezce **Václav Novák**.
- 21. 9. 1853 se narodil hornobousovský učitel a kronikář **Antonín Bouček**.
- 26. 9. 1863 se narodil mladějovský farář **Václav Kadlec**.
- 17. 9. 1873 se narodil malíř a grafik **Max Švabinský**; tvořil i v našem kraji.
- 21. 9. 1873 se v Sobotce narodil geolog a archeolog Ostravska **Jan Folprecht**.
- 23. 10. 1883 se v Sobotce narodil libuňský děkan **Josef Prokop Černý**.
- 24. 10. 1883 se v Sobotce narodil generální ředitel pojišťovny Slavie **Václav Peča**.
- 29. 10. 1893 se narodil jičínský právník ze soboteckého rodu **Svatopluk Volf**.
- 22. 9. 1903 se narodil učitel, básník a spisovatel **Jaroslav Šulc**.
- 26. 9. 1903 zemřel sochař **Antonín Procházka**, tvůrce pomníku Václava Šolce v Sobotce.
- 18. 9. 1923 se narodil literární historik **Mojmír Otruba**; věnoval se i dílu F. Šrámka a V. Šolce.
- 20. 9. 1923 zemřel lesník **Konrád Postupa**, autor několika spisů o Troskách.
- 16. 10. 1928 se narodil malíř Sobotecka **Vladimír Hendrych**.
- 20. 9. 1933 zemřela po vražděném útoku sobotecká hostinská **Marie Bázlerová**.
- 14. 10. 1933 se narodil fotograf našeho kraje **Siegfried Weiss**.
- 29. 10. 1933 zemřel ředitel Zemského archivu **Jan Bedřich Novák**, rodově z Malechovic.
- 20. 9. 1953 zemřel filmový historik **Karel Smrž**, rodák ze Sobotky.
- 21. 9. 1953 zemřela básnířka a spisovatelka ze střelecké myslivny **Blažena Kodlová**.
- 5. 9. 1963 zemřel populární sobotecký restaurátér z Besedy **Antonín Srp**.
- 18. 9. 1983 zemřela ředitelka sobotecké měšťanské školy **Vlasta Kubánková**.
- 28. 10. 1983 zemřela vedoucí komunální prádelny v Sobotce a poslankyně **Marie Sedláčková**.

JUBILEA

10. 8. 2013 slaví 85. narozeniny pan **Josef Pelcák**, rodák z Katusic. 33 let pracoval na dráze ČSD, poté 10 let jako vrátný v závodě Fruta Sobotka. Má dvě děti, dvě vnoučata. Syn bydlí u tatínka. Jeho zálibou je turistika, s velkou úctou chodí každou neděli do kostela. Pan Pelcák je hodný, slušný člověk. Panu Pelcákovi přejeme hodně zdraví a spokojenosti.

12. 8. 2013 slaví 80. narozeniny Soboťačka paní **Lidmila Šulerová**. Celý život bydlela a pracovala v Sobotce. Až do důchodu – 20 let pracovala na městském úřadu, na domovní správě. Velmi činná byla v hasičském sboru, kde dělala berní. Má dvě děti, ze kterých má radost. Ráda čte, luští křížovky a osmiměrky. Přes její handicap po zdravotní stránce je samostatná. Sama si uvaří, uklidí, dobře zvládá chůzi. Paní Šulerová je velmi přátelská, ráda si popovídá, má mnoho známých. Paní Šulerové přejeme zdraví a pohodu v kruhu rodinném.

3. 9. 2013 oslavil 80. narozeniny pan **Václav Šouta** z ulice Jarmily Glazarové, velmi čilý a vitální pán, který vůbec nestárne. Pochází z Dolního Bousova. Do roku 1963 pracoval ve Strojtexu Dolní Bousov. Dále pracoval jako elektrikář u Pekařů v Sobotce. Od roku 1986 do roku 1991 prodával v Jednotě-elektro. Šikovný prodavač, který uměl zákazníkům poradit. Má 4 děti, 8 vnoučat a 2 pravnoučky. Celá rodina se zúčastnila narozeninové oslavy. Někteří dokonce přiletěli až z Rakouska, což pana Šoutu velmi potěšilo. Zálibu má v autech a cestování. Tři roky jezdil automobilové rallye, byl přeborníkem Středočeského kraje. Procestoval celou Evropu, 6x byl v Paříži, 10x v Americe. Pan Šouta má krásné vzpomínky. Panu Šoutovi přejeme hodně zdraví do dalších let a ještě mnoho krásných zážitků.

*Všem jubilantům vše nejlepší,
zdraví a pohodu přeje
Hana Rulcová*

OPUSTILI NÁS

SRPEN

Dne 13. srpna zemřela ve věku 60 let paní **Eva Svobodová**, rozená Šustrová ze Sobotky.

Dne 16. srpna zesnula tiše v kruhu rodiny ve věku 83 let paní **Miloslava Stašková**, rozená Baláková ze Sobotky.

Dne 30. srpna nás ve věku 84 let opustil pan **Zdeněk Pažout** ze Sobotky.

ZÁŘÍ

Dne 2. září zemřela náhle ve věku 73 let paní **Zdeňka Špinová**, rozená Najmanová z Troskovic.

Dne 13. září zemřela v pozhnaném věku 92 let paní **Emilie Folprechtová**, rozená Bartoníčková ze Sobotky.

Obecní úřad Libošovice Knihovna Antonína Bocha Libošovice zvou na Libošovický kulturní podzim

V sobotu **26. října v 17 hodin** v hotelu Český ráj v Libošovicích
BESEDA S VOJENSKÝM HISTORIKEM PhDr. EDUARDEM STEHLÍKEM
u příležitosti 95. výročí vzniku Československé republiky
za účasti **Pěveckého sboru Stojmír a Bendl**,
vojenské historické jednotky ze Železnice a dalších vzácných hostů.

V sobotu **9. listopadu v 16 hodin** v hotelu Český ráj v Libošovicích
VYPRÁVĚNÍ O DIVOKÉM ZÁPADĚ.
Besedu s ukázkou dobových zbraní
připravil příznivec westernů **Luboš HAŠLAR** z Bechova.
Posluchače seznámí mimo jiné s historií života lidí na divokém západě
(včetně účasti českých přistěhovalců ve válce Severu a Jihu)
a dalšími zajímavostmi.

Hudební doprovod trampská skupina Nudleboys.
Podrobnosti na www.knihovnalibosovice.webk.cz

SPOLEČENSKÉ A KULTURNÍ AKCE V SOBOTCE

LOVECKÉ FANFÁRY

sobota 19. 10. / 13:00 / 14:00 / 15:00
zámek Humprecht

Srdečně zveme na zámek Humprecht, kde se 19. října od 13, 14 a 15 hodin představí lesní rohy Hradec Králové.

SOBOTECKÝ HALLOWEEN

sobota 26. 10. / 16:30
zámecký park

Strašidla ze zámku i podzámčí Vás srdečně zvou na podvečerní procházku v pološeru zámeckého parku. Chybět samozřejmě nesmějí vyřezané dýně. Bílá paní už se těší na vaše výtvary. Vaše strašidla!

Nebudou chybět lektvary na zahřátí pro děti i dospělé!

BABEL

Filmová projekce
středa 31. 10. / 19:30
Městské divadlo

Babel je již třetím snímkem vzešlým z úspěšné spolupráce režiséra Alejandra Gonzáleze Iñárrita a scenáristy Guillerma Arriagy (Amores Perros, 21 gramů). Stejně jako v jejich předchozích společných projektech se i nyní náhodně proplete několik zdánlivě nesouvisejících lidských osudů. Film USA-Francie-Mexiko, 2006, 143 min. V hlavních rolích: Brad Pitt, Cate Blanchet, Gael García Bernal a další.
Vstupné: 50,-

BAROQUE JAZZ SPECIAL

Koncert
pátek 8. 11. / 19:30
Městské divadlo

V rámci 5. ročníku Mezinárodního hudebního festivalu Eduarda Nápravníka proběhne v Sobotce další koncert věhlasných jazzových hudebníků. Tentokrát se můžeme těšit na Jiřího Hlaváče, Alexeje Aslamase, Vjačeslava Grokhovského jr., Ondřeje Vanička, Libora Heřmana, Tomáše Stloukala a Felixe Slováčka jr.
Vstupné: 120,- / Předprodej v Městském informačním centru v Sobotce.

NUDA V BRNĚ

Filmová projekce
středa 13. 11. / 19:30
Městské divadlo

Standa a Olinka se seznámí na sportovní olympiádě. Protože bydlí každý jinde, píše si každý den. Po roce této dopisové známosti napíše Olinka Standovi: "Stando, přijed' v sobotu na večeri. Pokud budeš chtít, můžeš tady i spát." Do tohoto okamžiku vkládají oba velké naděje. Jenomže ještě nikdy s nikým nespali. Film ČR, 2003, 103 min. Režie: Vladimír Morávek, v hlavních rolích: Jan Budař, Miroslav Donutil, Jaroslava Pokorná, Pavel Liška a další.
Vstupné: 50,-

HARRY BROWN

Filmová projekce
středa 27. 11. / 19:30
Městské divadlo

Harry Brown je řádný občan a bývalý mariňák. Po smrti manželky žije sám v jednom ze stovek bytů na předměstí. Společnost mu dělá jen jeho nejlepší přítel Leonardo. Právě toho ale jednoho dne zavraždí parta místních výtržníků. Harry se rozhodne jednat a naplnit sám svou vlastní představu o spravedlnosti... Film Velká Británie, 2009, 103 min. V hlavní roli: Sir Michael Caine.
Vstupné: 50,-

TRADIČNÍ LAMPIONOVÝ PRŮVOD A ROZSVĚCENÍ VÁNOČNÍHO STROMU

pátek 1. 12. / 17:00 (průvod od ZŠ) / 17:30
rozsvěcení stromu na náměstí
náměstí Míru

Poprvé pod vánočním stromem zazpívá spolek Bendl, se svým vystoupením se připojí i sboreček MC Ťapík.

MIKULÁŠSKÁ NADÍLKA

čtvrtek 5. 12. / 16:30
Sokolovna

TJ Sokol Sobotka si pro Vás již tradičně připravil nadílku. Přijde Mikuláš, čert a anděl? Naučte se básničku nebo hezkou písničku, vezměte za ruce maminky, tatínky, babičky, dědečky a určitě se přijďte přesvědčit. Každý bude po zásluze odměněn!

LOUTKOVÉ PŘEDSTAVENÍ SOUBORU SRDÍČKO Z JIČÍNA

neděle 8. 12. / 15:30
Městské divadlo

Městské divadlo Solnice nabídne nejmenším divákům v předvánočním čase pohádku. V loňském roce se hrála Princezna na hrášku, čím nás divadelní soubor Srdíčko překvapí letos?

TAJEMSTVÍ HRADU V KARPATECH

Filmová projekce
středa 11. 12. / 19:30
Městské divadlo

V Karpatském království stojí nad vesnicí Vyšné Vlkodlaky tajemný hrad, jehož majitelem je baron Gorc z Gorců. Jak to bylo vlastně s tím prvním filmovým představením a s objevem televize, odhalí po mnoha dobrodružstvích při pátrání ve strašidelném hradním labyrintu hrabě Felix Teleke z Tölökö, hlavní postava filmového příběhu, který je třetí společnou prací scenáristy Jiřího Brdečky a režiséra Oldřicha Lipského. Film Československo, 1981, 97 min. V hlavních rolích filmu: Michael Dočolomanský, Miloš Kopecký, Vlastimil Brodský, Jan Hartl a další.
Vstupné: 50,-

ADVENTNÍ KONCERT: MUSICA FORTUNA TURNOV

neděle 15. 12. / 14:00
kostel svatě Máří Magdalény

Čtyřicetihlavý pěvecký sbor Musica Fortuna Turnov pro velký zájem z řad veřejnosti, vystoupí v kostele svatě Máří Magdalény v rámci adventních programů.
Vstupné dobrovolné.

TRADIČNÍ JESLIČKY NA NÁMĚSTÍ

pátek 22. 12. / 10:00
náměstí Míru

Poslední adventní neděle již tradičně patří živému betlému, který každoročně pořádá obec Baráčníků. Ježíšek v jesličkách, živá zvířátka a Tři králové. Vánoční koledy v podání žáků Základní školy. Zahájení a ukončení odtroubí ponocný.

PROGRAM KINA

MĚSTSKÉ DIVADLO SOBOTKA

ZAČÁTEK VŽDY V 19.30

VSTUPNÉ: 50,-

31. 10. BABEL

13. 11. NUDA V BRNĚ

27. 11. HARRY BROWN

11. 12. TAJEMSTVÍ HRADU
V KARPATECH

ZMĚNA PROGRAMU VYHRAZENA!

WWW.FACEBOOK.COM/KULTURAVSOBOTCE

MĚSTSKÁ KNIHOVNA FRÁNI ŠRÁMKA SOBOTKA

POŘÁDÁ ZÁJEZD

ADVENTNÍ DRÁŽĎANY

ODJEZD: 30. 11. 2013 V 7:30 Z NÁMĚSTÍ V SOBOTCE

PŘÍJEZD: VE VEČERNÍCH HODINÁCH

CENA ZÁJEZDU: 350,- PŘI PLNĚ OBSAZENÉM AUTOBUSU

**ZÁJEMCI SE MOHOU HLÁSIT PŘÍMO V KNIHOVNĚ V SOBOTCE NEBO
NA TELEFONNÍM ČÍSLE 605 305 223 A 493 571 110**

NUDA V BRNĚ

NUDA V BRNĚ

13. 11. 2013 | 19.30 | 50,-
MĚSTSKÉ DIVADLO SOBOTKA

5th INTERNATIONAL MUSIC FESTIVAL OF **EDUARD NÁPRAVNÍK**
AUGUST 2013 - FEBRUARY 2014

KVARTET P. I. ČAJKOVSKÉHO /RUS/ | CONCA COLLEGIUM | MICHIO KEIKO /JAP/ | BAROQUE JAZZ SPECIAL |
KOMORNÍ ORCHESTR BOHUSLAVA MARTINŮ | PRAŽSKÉ SAXOFONOVÉ KVARTETO | ROMAN PATOČKA |
FELIX SLOVÁČEK | PETR NOUZOVSKÝ | MONIKA VRABCOVÁ | MAXIM ŠABANOV /RUS/ | PETR SINKULE |
PAVEL CHOVANEC | JIŘÍ HLAVÁČ | VJAČESLAV GROKHOVSKÝ JR. | JAN KUČERA | PAVEL SVOBODA |
MARINA GROKHOVSKÁ | KATEŘINA MÁLKOVÁ |
ŘÍČANSKÝ KOMORNÍ ORCHESTR |
FELIX SLOVÁČEK JR. |

5. ROČNÍK
MEZINÁRODNÍHO
HUDEBNÍHO
FESTIVALU **EDUARDA
NÁPRAVNÍKA**

srpen 2013 - únor 2014

PRAHA, BRNO, PARDUBICE, FRÝDEK-MÍSTEK,
ŘÍČANY, SOBOTKA, BÝŠŤ, PÁTEK U PODĚBRAD, KŘEČKOV

www.NAPRAVNIKFESTIVAL.CZ

Zpravodaj Šrámkovy Sobotky

vydává **MĚSTSKÉ KULTURNÍ STŘEDISKO SOBOTKA**

nám. Míru 3, 507 43 Sobotka, tel. 493 571 618

e-mail: mks@sobotka.cz, www.sobotka.cz

Odpovědný redaktor: **Jakub Novosad**

Redakční rada: **K. Bílek, P. Havlová,**

J. Janatka, A. Pospíšilová, M. Sekerová, K. Soušková

Grafická úprava: **Adéla Hošková**

Tisk: **RK TISK, Hradecká 1130, Jičín, 493 546 911-19**

Podávání nov. zásilek povoleno ČP, s.p. - OZ V.Čechy

č.j. P/2 -1440 / 98 ze dne 3. 3. 1998

ISSN 12 12 -7906

MK ČR E 11 563

Uzávěrka dalšího čísla 30. 11. 2013